

14 Φεβρουαρίου - Αγίου Βαλεντίνου

Ο έρωτας που σήμερα έχει την τιμητική του προκαλεί μεγάλη «τρικυμία» στον οργανισμό. Ο καρδιακός παλμός αυξάνεται, η κοιλιά γίνεται κόμπος και ο ερωτευμένος αισθάνεται ότι βρίσκεται μέσα σε ένα «τρενάκι του λούνα παρκ» που τη μια στιγμή τον ανεβάζει στα ουράνια και την επόμενη τον ρίχνει στα τάρταρα.

Η επιστήμη έρχεται να εξηγήσει όλο αυτό το «παραλήρημα» και ούτε λίγο ούτε πολύ μας λέει ότι ο έρωτας ξεκινά από τον εγκέφαλο. Διαφορετικές μελέτες συνηγορούν υπέρ αυτής της άποψης.

Έρωτας σαν ναρκωτικό

Για παράδειγμα μικρή μελέτη που διεξήχθη σε 10 γυναίκες και επτά άνδρες που δήλωναν βαθιά ερωτευμένοι έδειξε ότι ο έρωτας δρα στον εγκέφαλο σαν ναρκωτικό. Οι ερευνητές διεξήγαγαν μαγνητικές τομογραφίες στους εθελοντές οι οποίοι είχαν ερωτική σχέση από έναν μήνα ως δύο χρόνια. Κατά τη διάρκεια διεξαγωγής της τομογραφίας οι επιστήμονες έδειχναν στον κάθε εθελοντή ή εθελόντρια μια φωτογραφία του αγαπημένου τους προσώπου καθώς και μια δεύτερη ενός ατόμου που έμοιαζε αλλά δεν ήταν το αντικείμενο του πόθου τους.

Όπως φάνηκε ο εγκέφαλος των «ερωτοχτυπημένων» ατόμων αντιδρούσε στην εικόνα του αγαπημένου «ανάβοντας» στις περιοχές που υπό φυσιολογικές συνθήκες εμπλέκονται στα κίνητρα και στην ανταμοιβή.

«Το έντονο πάθος ενεργοποιεί στον εγκέφαλο το ίδιο σύστημα που ενεργοποιείται όταν ένα άτομο είναι εθισμένο στα ναρκωτικά» εξηγεί ο Αρθουρ Αρον, ψυχολόγος στο Πολιτειακό Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης στο Στόνι Μπρουκ που ήταν ο ένας εκ των δύο κύριων συγγραφέων της σχετικής μελέτης. Με άλλα λόγια, το «εθισμένο» άτομο αποζητά το αντικείμενο του πόθου του σαν ναρκωτικό.

Το άγχος για το «έπαθλο»

Αυτός ο «εθισμός» προκαλεί στιγμές ευχαρίστησης αλλά και στιγμές μεγάλου άγχους. Οι ειδικοί αναφέρουν ότι ο έρωτας αποτελεί ένα από τα πιο ισχυρά συναισθήματα. Ο ανθρώπινος εγκέφαλος είναι έτσι φτιαγμένος ώστε το άτομο να επιλέγει έναν ερωτικό σύντροφο αλλά και να προσπαθεί ασταμάτητα να κερδίζει το ενδιαφέρον του συντρόφου αυτού, φθάνοντας ακόμη και στα άκρα προκειμένου να το επιτύχει.

«Όταν είμαστε ερωτευμένοι αισθανόμαστε χαρούμενοι αλλά και αγχωμένοι» σημειώνει η Λούσι Μπράουν, νευροεπιστήμονας από το Κολέγιο Αλμπερτ Αϊνστάιν στη Νέα Υόρκη και έτερη συγγραφέας της μελέτης και προσθέτει: «Το άλλο πρόσωπο γίνεται στόχος ζωής, ουσιαστικά μετατρέπεται σε έπαθλο».

Η δρ Μπράουν αναφέρει ότι η περιοχή του εγκεφάλου που σχετίζεται με την ανταμοιβή αποτελεί σημαντικό τμήμα για την επιβίωσή του. «Μας βοηθά να αναγνωρίσουμε ότι κάτι μας κάνει να αισθανόμαστε καλά» λέει η ειδικός. Όπως μάλιστα υπογραμμίζει, η επιθυμία να νιώθουμε καλά με το ταίρι μας είναι ισχυρότερη από εκείνη για σεξ.

Σβήνει ο έρωτας;

Ωραία όλα αυτά. Όταν όμως κατακτήσουμε το «έπαθλο», όταν το αντικείμενο του πόθου γίνει επιτέλους δικό μας, ο έρωτας σβήνει;

Όχι πλήρως, λέει ο Αρον. Σε μια άλλη μελέτη ο ίδιος και οι συνεργάτες του εξέτασαν τις μαγνητικές τομογραφίες 10 γυναικών και επτά ανδρών που ήταν παντρεμένοι επί 21 χρόνια κατά μέσο όρο και δήλωναν ότι συνέχιζαν να είναι τρελά ερωτευμένοι με τον/τη σύντροφό τους.

Οι ερευνητές ανακάλυψαν ότι και σε αυτούς τους εθελοντές ενεργοποιούνταν περιοχές του εγκεφάλου που συνδέονται με το δέσιμο με τους άλλους ανθρώπους και με την απόλαυση της επιβράβευσης όταν κοίταζαν φωτογραφίες των συντρόφων τους.

«Για τους περισσότερους ανθρώπους, το σταθερό μοτίβο είναι μια σταδιακή μείωση του παθιασμένου έρωτα αλλά μια αύξηση του δεσίσματος, η οποία επιτρέπει στους συντρόφους να μένουν μαζί για μεγάλο διάστημα ώστε να μεγαλώσουν παιδιά» τονίζει ο δρ Αρον.

Πάντως ο ερευνητής υπογραμμίζει ότι οι μελέτες του εγκεφάλου μαρτυρούν πως

ότι ο έρωτας μεταλλάσσεται με την πάροδο του χρόνου.

«Όσο περισσότερα χρόνια μένουν δυο άνθρωποι μαζί, τόσο περισσότερο συνηθίζουν μέσα στη σχέση, δεν φοβούνται ότι ο σύντροφος

τους θα τους εγκαταλείψει και έτσι σταδιακά φεύγει εκείνη η συνεχής επιθυμία για τον άλλον».